

РЕШЕНИЕ

№ 4041

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 09.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5452** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.44, ал.8 във връзка с чл.46а, ал.1 и ал.2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Х., гражданин на Б., [дата на раждане] , подадена чрез адв.Т. И., срещу Заповед № 5364з-813/12.05.2021г. на Директора на Дирекция "Миграция", с която е продължено принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ към Дирекция "Миграция".

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административно – производствените правила, в противоречие с материалния закон и целта на закона. Доводите на адвокат И. са, че в случая липсва конкретизация на фактическото основание по чл.44, ал.8 от ЗЧРБ, като в случая не било налице забавяне, а невъзможност за получаване на документи за връщане и че административният орган е нужно да докаже, че това забавяне ще бъде преодоляно в рамките на следващите 6 месеца и че извеждането е на практика сигурно и възможно в този период. Позовава се на обстоятелството, че е настанен в СДВНЧ вече повече от 12 м., без перспективи извеждането да се случи в рамките на допълнителните 6 м., което било доказателство за непропорционалност и неефективност на задържането. Позовава се и на неизследването от АО на прилагането на други по леки мерки спрямо чужденеца. В съдебно заседание се позовава и на доводи за процесуални нарушения относно неосъществяване на среща относно продължаване на задържането и предоставянето на преводач. Дори и да

имало активни действия по процедурата, те не давали резултат. Същевременно жалбоподателят се срещнал с консула, дал е отпечатъци, показал документ за самоличност, не препятствал изпълнение на мярката, задължението е на АО да положи усилия за изпълнение на мярката. Но вече не желаел доброволно завръщане. Лично в съдебно заседание посочва, че първоначално се съгласил и подписал за доброволно завръщане, но вече след 6 м задържане, вече не желаел. Имал здравословни проблеми, не се чувства добре. Ако го освободят ще остане в България, не иска доброволно да се завърне.

Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Ч. Оспорвам жалбата. Да се приемат представените доказателства. Дирекция „Миграция“ е изпълнила всички свои задължения и се очаква да бъде издаден документ за пътуване. Последната постъпка е била март месец тази година. Поет е ангажимент за издаване на документ за пътуване, който се чака. Над 12 месеца е задържан в СДВНЧ. Има разумна възможност последните шест месеца лицето да бъде изведено. Оспорвам жалбата. Да се приемат представените доказателства. Дирекция „Миграция“ е изпълнила всички свои задължения и се очаква да бъде издаден документ за пътуване. Последната постъпка е била март месец тази година. Поет е ангажимент за издаване на документ за пътуване, който се чака. Над 12 месеца е задържан в СДВНЧ. Има разумна възможност последните шест месеца лицето да бъде изведено.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства ведно с доводите на страните, от фактическа страна установи следното:

М. Х. е влязъл в страната по законоустановения ред през ГКПП Аерогара Б. на 29.06.2018г. с цел туризъм и се е отклонил от почивката си.

Бил е краткосрочно настанен в СДВНЧ С. от 07.07.2018г. до 03.08.2018г., когато е предаден на ДАБ.

Процедурата по молбата му за закрила е приключила с отказана статут на бежанец и хуманитарен статут.

Чужденецът е настанен първоначално в СДВНЧ – С. към Дирекция „Миграция“ на 18.05.2020г. по заповед на началника на ГПУ – К., на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ във връзка със заповед рег. № 5392 - ПАМ 213/28.04.2020г. на началника на отдел „Миграция“ при СДВР за налагане на ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ по чл.41, т.4 от ЗЧРБ.

С чужденеца се сочат провеждани беседи от служители на дирекция „Миграция“ с цел убеждаването му да съдейства за напускане на територията на страната. На 10.06.2020г. изявява желание да се завърне доброволно в Б. и подписва декларация за доброволно завръщане. Предава и копие на националния си паспорт.

За издаване на документ за връщане на чужденеца е потърсено съдействие на почетния консул на Б. в РБългария, който е провел беседи с жалбоподателя и други граждани на Б. на 14.07.2020г., когато са му връчени решения за отказ от ДАБ, попълнил е идентификационна карта на бенгалски език, поискано е да изпрати снимка и идентификационна карта на предоставения от почетния консул мейл.

Със Заповед УРИ 5364з-1925/10.11.2020г. е продължено настаняването на

жалбоподателя в СДВНЧ за още 6 месеца, считано от 15.11.2020г.

При това продължение на задържането отново са проведени срещи между жалбоподателя и почетния консул на Б. В Република България, на които се сочат същите действия като предходните – връчват се откази от ДАБ и се изисква попълване на идентификационни карти.

Следва предложение рег.№ 5364р-8979/12.05.2021г., послужило като фактическо основание за издаване на процесната заповед. В същото се описва горната хронология, сочат се докладни записки за потърсено съдействие и се уточнява, че до момента не е получен документ за връщане на чужденеца. Направена е констатация, че към момента спрямо чужденеца не могат да бъдат приложени алтернативните на предвидените в чл.44, ал.5, т.1, т.2 и т.3 от ЗЧРБ обезпечителни мерки, тъй като в Дирекция „Миграция“ не е постъпвала декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа за осигуряване на жилище и финансова издръжка на чуждия гражданин през време на престоя му в реБ, както и искане за замяна на задържането с ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване. Чужденецът не разполагал с парични средства за гаранция и не може да предаде във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането, поради липса на валиден такъв. Обоснова се и, че е налице хипотезата опасност чужденецът да се укрие, съгласно чл.44, ал.6 от ЗЧРБ. Сочи се и че пречка за изпълнение на наложената ПАМ по ЗЧРБ е забавяне при получаването на документ за връщане на чужденеца. Счита, че съществува разумна възможност наложената ПАМ да бъде изпълнена, като се позовава на докладна записка от 27.04.2021г. и предлага удължаване на срока на принудителното настаняване в СДВНЧ.

Издадена е обжалваната заповед № 5364з-813/12.05.2021г. от директора на Дирекция „Миграция“, с която е продължено принудителното настаняване на жалбоподателя в СДВНЧ с 6 месеца, считано от 15.05.2021г. до отпадане на пречките по изпълнение на ПАМ, но не по късно от 15.01.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е частично основателна.

Заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ орган – директорът на дирекция „Миграция“ и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Алинея 8 от същият текст дава възможност настаняването да продължи до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешен срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на Дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на

принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, лицето се освобождава незабавно.

В конкретния случай, със Заповед с рег. № 5364з-813/12.05.2021г. на директора на Дирекция „Миграция“ принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ е продължено на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3 – то от ЗЧРБ за срок не повече от 6 месеца, считано от 15.05.2021г.

Към датата на издаване на заповедта чужденецът е пребивавал в СДВНЧ в периода от 07.07.2018г. до 03.08.2018г. краткосрочно и от 18.05.2020г. до настоящия момент. Първоначалното настаняване е прекратено във връзка с образувано производство за международна закрила, приключило с отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В хипотезата на продължаване на срока на принудително настаняване в СДВНЧ, което е допустимо само по изключение, административният орган следва да обоснове от една страна отказ на лицето да съдейства за връщането в страната по произход или забавяване на издаването на необходимите документи и от друга страна съществуването на реална възможност за принудителното извеждане на чужденеца. Указания за доказателствената тежест в процеса са дадени с разпореждането за насрочване на делото. В случая предприетите действия от страна на административния орган по извеждането на чужденеца от страната са еднотипни и без резултат близо 1 година – отправяне на запитвания и търсене на съдействие от Посолството на Б. (в Румъния), предложения да се организират срещи между чужденеца и консула на Посолството в Румъния, като няма получени официални писмени отговори на запитванията. При вторият период на 6 месечно задържане, се сочи среща с консула на Б. в Румъния, на която същият провел разговор и им разяснил, че когато бъде установена самоличността на лицата, ще издаде пасаваните, като при издаването те трябва да положат подпис и ако това не стане издаването на пасаван е невъзможно.

От своя страна административният орган сочи, че не е налице несъдействие от страна на жалбоподателя за забавянето изпълнението на мярката, а за забавяне на процедурата по издаване на пасаван, която е започната. По преписката е приложена идентификационна карта, първоначално чужденецът е предоставил паспорта си, поради което самоличността на жалбоподателя е установена и съобразно описаното изявление на консула, то би следвало да е издаден пасаван на лицето, не се сочи никаква конкретна пречка за това. Тоест предприетите действия през двукратно определяните 6 месечни периоди на задържане са останали на етап беседи и постъпки пред консула, като същите не са дали резултат и към датата на проведеното заседание по делото, нито е издаден пасаван, нито се доказва да е направено нещо по конкретно като стъпка към това.

Съдът намира, че предвид направените постъпки и проведената последна беседа относно пасавана на чужденеца, към 15.05.2021г., когато е издадена заповедта, не може да се изключи разумната възможност да се организира принудителното извеждане на чужденеца от страната, доколкото процедурата е забавена поради правни и технически причини.

Основателни са обаче възраженията в жалбата, че предвид задържането в СДВНЧ вече 12 месеца на жалбоподателя и продължаването след това за още цели 6 месеца до максимално допустимия срок, направените оплаквания от за влошено

здравословно състояние, прави задържането в този максимален размер непропорционално и неефективно. При установената фактология на постъпките за изпълнение на мярката пред представителите в Б. и установената самоличност на жалбоподателя, въпрос на кратко време би било издаването на документ за пътуване. Поради това продължаването на срока на задържането за цебите на процедурата по връщане над изтеклите вече 12 месеца, не следва да бъде в максималния срок, а не повече от 2 месеца, които са достатъчни за да се организира изпълнението на мярката, а ако това не се случи, то вече не би съществувала разумна възможност за това и забавянето вече не би могло да обоснове повече продължаване на задържането.

Предвид правомощието на съда по чл.172, ал.2. от АПК във връзка с чл. 44, ал.8 във връзка с чл.46а, ал.1 и ал.2 от ЗЧРБ да измени оспорения административен акт, срокът на задържането следва да бъде продължен, но за не повече от 2 месеца, с които според съда не се надхвърля най-необходимото за изпълнението на мярката спрямо жалбоподателя и не се застрашава нейната ефективност и пропорционалност, след което задържането би било вече в несъответствие с целта на закона, предвид установената фактическа обстановка и неколкочатните, но безрезултатни вече 12 месеца постъпки за издаване на пасаван.

Предвид горното, Административен съд София – град, I - во отделение, 6 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Заповед № 5364з-813/12.05.2021г. на Директора на Дирекция "Миграция", като продължава принудителното настаняване в СДВНЧ на чужденеца М. Х., [дата на раждане], гражданин на Б., ЛНЧ [ЕГН] с 2 месеца, считано от 15.05.2021г. до отпадане на пречките за изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка, но не по-късно от 15.07.2021г.

Решението може да се обжалва в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: